

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

அதிகாரத்துவம் கல்வித் தரத்தலை ஓரே மட்டத்தில் அமதைத் தபோது. அதன் 'தரப்புள்ளிகளில் 'கூல் லா' மாட்டி. 'இனப்பாகுபாடு' வதைத், தமிழ் மாணவர் சிரங்களையே கொய்கின்ற 'தரப்படுத்தல்' வாளை வீ சியப்போது, அது தன் இனத்துக்கு விட்ட சவாலனைக் கருதி, இவனப்போல் சக மாணவ உலகமே கமெப்பியது.

மசேகை கொள்ளாமல் சிதறுண்டு கிடக்கிற புத்தகங்கள் - கொப்பிகள் - நோட்ஸ் தாள்களை ஒழுங்கு பண்ணி அழகாக வரிசைப் படுத்துவும் அவன் மனசு ஏவுகிறதில்லை - நேரமில்லை.

ஓரே கரிசனையோடு வாசிப்பு.

புத்தகம் விரித்தால், 'போல்ட்பென்' எடுத்தால் அதிலேயே ஆழ்ந்துவிடுகிற போக்கு.

'எலாம்' வதைத் மணிக்கூட்டு 'கிணிங்'கிட்டால் புரகைறி தகேம் எப்பன் சிலும்பும். நிலைகூலனைத் தலை நிமிர்த்தும் போது மணிக்கூட்டை நுணாவின கண்கள் சாடயாக அறையை மயேும்.

சுருட்டி மலைப்பாடத்தே கிடக்கிற பாய்கும் பகர்ணனை நினவை படுத்தி வருட்டும் - அசயான்.

அத்தோடு நேர சிப்பி அடுத்த கொப்பி - புத்தகம் எடுபடும் - விரிபடும்.

எரிகிற விளக்கு அணகைறி சாயல் மண்டி வருகிற இருளாக உணர்த்துகிறபோதுதான், அம்மா, லாம்புக்கு எண்ணெய் விட்டுக் கொளுத்தித் தாங்கோ என்ற கரல் கீறலாகக் கமறி வரும்.

படிக்வென்று குந்தினால் ஓரே இருக்கை - கதிரை புண்டுவிட்டது. அதன் கவனிப்பும் இல்லை. பிரப்பநார் பியந்து சிலும்பாகிக் குழிபாவிய நிலையிலும் குறாவி இருந்து ஓரே வாசிப்பு - வரைக்கியத்தோடு.

முழு விஸ்வாசத்தோடு தன்னையாய்த்து என்னப்படிப்பிக்கிற அம்மாவாக்கு - பண்பிறவிகளுக்கு நான்தான் ஒரு ஆறுதல்.

எப்பவும் அவன் மனசில் ஒரு குடவை.

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

மறைந்தனப் பதிப்பில் மழ்க்குகிற கோலத்தை, அவள் - தாயானவள், கதவனை க்கிவிட்டு வயிறு காற்றை - நடுஞ்சு புரையை, ஒரு தவிப்போடு கண்ணினிப்பார்ப்பான்.

அவளை மீறி எழும்பரும் மிச்சு இதயத்துள் கழித்து அடங்கும். சிலவளை கொட்டாவிடோடு கண்ணீர் சிதறும்.

அவள் இடையறாது சொல்லிக்கொள்வாள்.

மிண்டு பணை குஞ்சுக்கி இது ஒரு ஆணை தவ்வல். அஞ்செழுத்துத் தபேபன்தான். மலேகைக்கு நல்லாப் பதிச்சு ஒரு 'ஆளா வந்திட்டுதண்டா - இதனை ஒரு 'ஆளாக்'கிப்போட்டனெண்டா, நிம்மதியாக கண் மிடியிடுவான்.

ஆதங்கம் அந்தரிப்பாக அவள் நடுஞ்சு குதிக்கும்.

எந்த நரேமும் - நடுக, நடுக இப்பதித்தான்.

'இந்த முறை கட்டாயம் 'கம்பச்சு'க்கு எடுபடுவான்' என்ற திடமனம் அவன் நடுஞ்சில் வஜ்ஜிரம் பாய்ச்சியிருக்கிறது.

யாழ்நகர எல்லை தாண்டிய பற்றைக் கிராமவாசியாகியதால் ää கல்லரி வளைபடோக, மீதிக் காலம் பாடத்துக்கு ஒரு 'ரியுஷன் மாஸ்டர்' என்று, இருவீடுகள் இவன் தஞ்சம்.

புருஷன் உலகச்சுமலை ஏறிக், இவன் குடும்பப் பாரம் ஏற்று, பற்றை சிலவங்கள் மிளம் அதனை இறக்கும் கற்பனையில் முகிழ்த்ததாகவும் இல்லை. தானே மகவர்களின் எதிர்கால உயர்வுக்குப் 'பசளையாகிற இலட்சியதாகம்.

புத்திரன் ஓ.எல். வகுப்புக்கு ஆளானபோது அவள் யாழ்நகரை அண்டிய புருஷன் உறவினர் வீடுபடைய - புருஷன் தியாகத்தால் உயர்வான வீடு உதவும் என்ற திடத்தோடு - மறைந்தனை 'சயன்ஸ்' வகுப்பில் சரேக்க வணைபிநின்றபோது...

ஏற்றிய ஏணி உதவிபட்டது.

பயனை பதிக்கமாட்டான் வீணாக மின்கை;கடொதே

உபதேசம் - கைவிரிப்பு.

அந்த வீட்டுப் புதல்வர்களை இவள் தன் மகவர்களாகப் போஷித்து, ஆசித்து அவர்களை உய்வித்த பல சம்பவங்கள், இவள் மறைந்தனை உதறியபோது அவள் நடுஞ்சுள்

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

புத்திரனைப் போகவிட்டுப்பின் நின்று அவள் கலோலம் பார்ப்பாள் - சோகப் படுமிதமாக.

நாள்தோறும் இப்படித்தான்.

தன்னால் தன் மாதா படுகிற பாடும் அவன் இதயத்தில் முள் ஏற்றும்.

தான் மட்டுமல்லாது தமிழ் மாணவ உலகே உத்தரிப்பிஸ்தலத்தில் மழ்க்கிற அபாயம் அவன் கண்ணில் வலை விரிக்கும்.

அதிகாரத்துவம் கல்வித்தரத்தை ஓரே மட்டத்தில் அமைத்தபோது, அதன் 'தரப்பள்ளிகளில் 'கூல்லா' மாட்டி, 'இனப்பாகுபாடு' வதைத்து, தமிழ் மாணவர் சிரங்களையே கொய்கின்ற 'தரப்படுத்தல்' வாளை வீசியபோது, அது தன் இனத்துக்கு விட்ட சவாலனைக் கருதி, இவன்போல் சக மாணவ உலகமே கெம்பியது.

'கல்வியில் இனபதேம் காட்டிக் 'கள்தத் தராசு' பிபிக்கிற 'ஆதிபத்திய நீ திமான'களின் 'மதேத்தனத்துக்கு நம்மினம் பலியாவதா?' மாணவர்களுக்கு - இளங்காளகைகளுக்கு ஓரே முழிசாட்டம்.

இன் மதங் கடந்த இடது கன்னையர் கற்றறையும் காதில் போடாத ஸ்ரீ மதியின் 'தரப்படுத்தல்' என்ற கருக்குத் தடத்தில் சிக்கிய மாணவ உலகத்துக்கு சகெகிட்டும் அலியன் மாட்டிய 'மட்டுப்படுத்தல்' துக்குகுக் கயிறாக விழுந்தபோது 'இந்த அதிகாரத்வ சவாலையும் எதிர்கொள்வதுதான்' என்று இவன் மனங்கிளர்ந்தது.

'ஓபினறிலவலில் ஒரு தடவை குண்டடித்த பயப்பிராந்தி 'அட்வான்ஸ்லவல' என்ற கொப்புக்குத் தாவிய பின்னும் இவன் நடுஞ்சை உலுக்குகிறது.

இவன் போக்கை அறிந்த சில சகபாபிகள் தம் அனுபவமுத்தரையை இவன்றி பதிக்க 'டே மச்சான், தனெபிச்சுப்பார், இல்லாட்டிக் குதிரை ஓபிப்பார்' என்று கப்சாமல் பரீட்சித்ததையும் அல்லத்தட்டி, 'இது அறிவு வளர்ச்சிக்கு அடாத சயெல், குண்டடித்தாலும் குதிரை ஓடமாட்டனே' என்று இவன் அரிச்சந்திரமயான காண்டம் வாசிப்பான்.

'நீ அறிவுப் பசி கொண்ட ஆராய்ச்சி மதேயைடா' என்ற 'கிண்டலையும்' அவன் பொருட்படுத்துவதில்லை.

அடக்கடக்காக வருகிற அதிகார வில்லங்கங்கள் அவன் வரைக்கித்தகைக் குலகைக்கிற வளையில், 'பபிப்பமா, விடும்மா?' என்று ஒரு கிளர்வு அவனைக் குடையும்.

'பபிப்பை நிப்பாட்டிப்போட்டு, ஏதென் ஒரு வலேவை வட்டி - தோட்டந் துரவூ சயெத்தால் என்ன?' என்ற விரகதாபம், 'எப்பிடியும் கம்பசுக்கு எடுபடுவன்' என்ற அவன் திடக சித்தத்தபை பரீட்சிக்கும். ஆனால், அப்பா ஓயாமல் அறிவுறுத்துகிற கடிதங்கள் அவனை உசார்படுத்தும்.

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

அவர் எழுதுவார்: 'என் மகனே, பிதாவாக்குப் பிழை செய்வதாலும் மாதாவாக்குமும் - சகோதரிகளாக்குமும் வஞ்சகம் செய்யக்கூடாது. நல்லாப் படிச்சு அவகேக்கு ஆறுதலாக இரு'

சகல நினைவுகளையும் தகேக்கி படிப்பில் மூழ்குவான். அறுந்து சிலிம்பின பின்னற் கதிரையில் 'பொறுக்கக்' குந்தி, தகேம் குறாவி நாரி கபின இருந்து படிக்கிற புத்திரனைப் பாரக் கிற நேரம், மாதா வயிறும் பயோதரங்களும் தகிக்கும்.

'ஆன வாகில தீ ன் ஊண் இல்லாம ரா நடுச்சாமமும் கண்ணுறங் காம்பப் படிச்சா, உந்தத் தகேம் என்னத்துக்குக் கப்டும்?' என்ற தவிப்போடும், முட்டை, பால் கோப்பி போட்டு ஆற்றி, மகன் பக்கம் வகைக்கிறதில் இவள் தானுண்கிற திருப்தி காண்பாள். 'கோப்பி ஆறுது. குடிச்சுப்போட்டு இருந்து படியன் தம்பி' என்று கனிவாக அரட்டுவதில் வாஞ்சை. அம்மாவை மகிழ்விப்பதிலும் அவனுக்குக் குஷி.

நாரி நெருட எழுந்து கோப்பி 'ஜொக்கை' எடுத்து, அம்மா பாரக் கடித்து முற்றத்தில் சாட்டுக்கு உலாவிக் கொண்டு அரை 'ஜொக்' குடித்தபின், எனக்குப் போதும் 'மாநீங்க குடியுங்கோ' என்று கொட்டுப்பான்.

முழக்கக் குடிச்சாதானே தகேத்தில் சுவறும் என்று கடும் பாசத்தோடும் சினப்பாள்.

எனக்குப் போதுமணை என்கிறவன் அறகைக்குள் கதிரையில் குந்திவிடுவான்.

ஓவ்வொரு தினமும் - பொழுது விடிந்து உறையுமட்டும் இப்படியாக ஓரே அக்கப்பாடும்.

'இந்தக் கோசு 'பாஸ்' பண்ணி இது கம்பசுக்கு எடுபட்டுத் தண்டிட்டு ஓம்புது கிழமை வளள்ளி விரதம் அனுட்டிச்சு சந்நிதியானுக்கு 'மயில்காவடி' எடுப்பிக்கிறது'

ஓர் நேரத்தியை தன்னுள் பிரகடனப்படுத்திய பின் அவன் மனசில் சாந்தி நிலவிற்று.

மாதாவின்தியாகம் - அப்பாவின அறிவுரை - மறைந்தன் வரைக்கியம் வீண்போகவில்லை.

அவன் உயர்தரப் பரீட்சை திறமசைச் சித்தியாகியது.

'அட்வான்ஸ் லெவல் றிசல்ட்'; போதுமான 'மார்க்கஸ்' சகிதம் வளையான பின்தான் தகே வலி, நாரி நோ, இடும்புக்கொதி, நெஞ்சுளவையு, மண்டகைக்குத்து இவனுக்குத் தெரிந்தன.

'றிசல்ட்' தெரிந்த அடுத்த கணம் 'ஆத்துப்பறந்து' வந்து, சயிக்கிளை அப்படியே கிடத்திவிட்டு, அடுக்களகைக்குள் பிறந்து, அம்மா, நான் 'பாஸ்' பண்ணிட்டனே 'ம்மா என்ற மகனகைக் கட்டிப்பிடித்து மூத்திக் க எடுத்த மாதா கை அவனில் தாவமுன், அவன் சாஷ்டகமாக விந்து அம்மாவின பாதங்களையு வரூடிக் கொஞ்சி வமெப்பிய முகம், அவள் அக்களிப்புக் கண்ணீரில் சிலிர்த்தது.

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

உரிய காலத்தில் 'கம்பஸ்' பதிவம் வந்து விட்டது.

முதற் பதிவமே 'யூனியர் சிட்டி'ப் பட்டம் பெற்று விட்டதாக ஒரு பெருமித உணர்வு, அவன் மனக் கண்ணில் பி விரித்தது.

ஆனால்...?

'மோட்சலோகம்' என நினதத்து, அதுக்காகத் தவங்கிடந்த அவனுக்கு அந்த மோட்சக் கதவு - பல்கலகைக் கழகக் கபாடம் திறக்கப்படவில்லை.

அவனுக்கு அந்தப் பொசிப்பு இல்லை.

தன்னவிட - தன்னின மாணவரவிட, இன்னோர் இன மாணவர் எத்தனையோ 'மார்க்ஸ்' கூறவைகப் பெற்றும் கம்பசுக்கு எடுபடுகிற அநியாயத்தை இனியும் அனுமதிக்க முடியாது - இந்த அறுவாசு சபினயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது - என்று இவனும் இவனொத்த மாணவர்களும் சங்கமித்துக் கூட்டங் கூடிக் கொள்கிறபோது,

தரப்படுத்தலை மட்டுப்படுத்தி, மட்டுப்படுத்தலை விகிதப்படுத்தி, விகிதப்படுத்தலையும் பரிபாயக்கிய அதிகார அமர்க்களம் சிங்ககர்ச்சனயாக, யானபை பிளிறல்களாக, மஞ்சள் பித்தங்களாக. 'தமிழ் மாணவர்கள் முக்கடலதை தாண்டியும் முக்தி பெறவில்லை' என்கிற வஞ்சினம் இவன்போல் இவன் தோழர்களையும் பிரளயப்படுத்திற்று.

கல்லூரிகள் - கலாசாலகைகள் 'மந்தகதி'க்குப் புத்தூணர் வட்ட வளிக்கிட்ட 'தொண்டர்'களான பணப் பிஜாரிகளின் தயவு, ஓய்வு நரேப் பண்டித வித்தகர்களகை 'கற்பவகை கற்பின விறகும்' வணிகர்களக்கியதால், யாழ்நகர் ஏகலும் 'ரியிட்டரி'கள் நவீன மோஸ்தரில் வியாபித்துக் கொள்வதை அதிர்ஸ்டமாக்கிய பாக்கியசாலிகளாவதை இவனையொத்த மாணவத் தோழர்கள் வறறுத்தனர்.

தங்கள் எதிர்காலம் முதலாளிய ஏமாற்றுபவர்களால் நம்பிக்கையிட்டப்பட்ட சோக முபிவாகுவதை உணர்ந்தபோது - மரத்துப்போன இவன் உணர்ச்சி கந்தகித்துச் சீறியது.

நீர்குமிழ்த்துச் சிவந்து 'பளபள'க்கிற அவன் கண்களில் அம்மாதோற்றமே தரிசனமாகிறது.

'அம்மா, கலங்காதே. இந்தச் சூரண்டற் பரினவாதச் சகூனியை எதிர்கொண்டு வறற்றி கொள்வனே'

விறல் கொண்ட மனசுள் ஒரு சபதம்.

சாரை சாரையாக முற்றம் சிழந்த சக மாணவர் படகை கண்ட இவன் தாய், மக்காள், இதனென்ன உங்கடகோலம்? என விசனித்துத் தவிக்கிறதை மனைதன் சகித்துக்கொண்டு கரூங் கூரலில் கூறுகின்றான்:

இனியும் நாங்கள் உரிமையிழந்து நடபைபிணமாகச் சீரழியக் கூடாது. நீ திக்காக அதிகார

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

எதிரியுடன் சமரிட, சகல சனங்களும் இணைகிறபடியால் நீ தி – சமத்துவம் கிடகைக்கும்.

தரூமர்போல், ஓர் தவஞானியாகவிரும்புந்த மகன் வாக்கில் சீ றும் வளைகதைத்தனம்.

வயிறு துழாவ, மனம் தவிக்க, இதயம் பதற, சதிரம் திகைக்க அங்கலாய்க்கிற மாதாவாக்கு அவன் தறோதல் கபற வக்கின்றி, விக்கிரமாக நிற்கிற கோலம், சக மாணவர் குழாத்தை நகிழ்த்துத் துவதாகவும் இல்லலை.

அம்மா, எங்கட தாய்மாரும் உங்களபைப் போலத்தான் தவிக்கினம். நாங்க இந்த அநியாயங்களை எதிர்த்து நீ திக்காகப் போராடப் போறம்.

‘பொடியங்கள் சும்மா சினிமா வசனம் பசுறாங்கள்’ என்றுதான், ‘நாய் வாவண்டாலன்ன, பபனை சிங்காசனத்தில் இருந்தாலன்ன’ என்பவர்கள் நினதைத்தார்கள்.

ஆனால் ...?

மறுநாள் அவனையொத்த காளகளை ஊரில் காணவில்லை!

‘ஐயோ எனர புள்ள!’

அவன் முகங் குப்புறப் படுத்திருக்கிறான்.

இப்பதான் அவள் தொண்டகைக்குள் பச்சதைத் தண்ணி இறங்கியது – யோசனை இறங்கவில்லை.

ஓர் நாள் நடு இரவு...

கனரக ‘ஜீ ப’ – கவசவாகன ‘டரக’ வண்டிகளின் உறுமல், திரும்பபடலையடியில் அதிரந்து கட்டேடது.

நாய்கள் அம்மாறு போட்டன.

அங்கலாய்த்து விழித்த அவள் கண்களில்...

வீட்டுப் படலையை முண்டியபித்துக்கொண்டு ‘கடகட’வென்று சரமாரியாக இறங்குகிற பச்சகைக்காக்கிப் ‘பப்டஸ்’ சரடுகள்.

சதிரம் கொடக அவள் திகைத்துப்போய் விட்டாள்.

கோடை இடியறே விழும்பதசாடநெஞ்சு ‘திடக’கிட எழும்பு, ‘அவுக்கபெய்’யெனக் கதவதைத் திறந்தவள், பதகளித்தபபி ‘குசுகுசு’ப்பாகக் குரலடக்கிச் சொல்கிறாள்:

தம்பிடயே... சத்தம் போடாமல் கதியா எழும்பு... ஆமியோ, பொலிசோ வருமாப்போல கிடக்கு. பின்னால பனை வடலிக்க ஓடிப்போய் மறஞ்சுநில.

Written by - எஸ். அகஸ்தியர் -

Monday, 11 December 2017 18:52 - Last Updated Monday, 11 December 2017 18:58

அங்கலாய்த்த அவள் பார்வையிலோ, தடேதலிலோ, தடவலிலோ மறந்தன் அசுமாற்றம் காணவில்லை.

சுருட்டி வதைத்த பாய்தான் மலலைபாடத்தே தடக்குப்படுகிறது.

மனசிறு கும்மைந்த கிலசேம் சாடயாக விடுபட – பதகளிப்பு ஆற – நடுஞ்சு நீ வி ஒரு பரெழுச்சு.

‘என்ற பிள்ளையைச் சந்நிதியான காப்பாத்திட்டான் - அம்மட்டும் போதும்’

மனசு தறீ, கொஞ்சம் தமெம்பு வந்துகொண்டிருக்க...

எதிர்ப்பக்கமாக எங்கிருந்தோ ‘திடீர்’ அதிர்வடேட்டுக்கள்.

மண்டல கிலுங்கி விறகைக ... கண்கள் கதிரிட்டும்மின்னின.

ஐயோ! நான் எனச் செய்ய ... என்ற ஆண்டு குஞ்சு’

வான மண்டலங்கள் அதிர்கிற மறு வடேட்டுக்கள்.

ஆ... ஐயோ... நான் படுத்த சலெவ்மெடியோ....!

நட்சத்திரங்கள் வெடித்த; சிதறி, பமி தாவும்போது...

தொண்டலபுடகைக்க கதறிய அவள் குரல் அவளுள் அடங்கி...சடலமாக...

விடிகாலகைகைகள் கரகைகின்றபோது...

பசுமாடும் கன்றுகளும் ரத்தச் சற்றேறும் விறதைத்துப்போய்க் கிடக்கின்ற கோலம்...

வானத்தில் கழுகுகள் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன – தொடர்ச்சியாக நட்சத்திரங்கள் மின்னி வெடித்துச் சிதறி விழுகின்றன – சூதந் திரமாக....

000000000000 : 000000 0000000000 NavajothyBaylon@hotmail.co.uk